

[Petersen (Røj).]

tilfredsstillende, der har aldrig været noget i Vejen. Derfor henstiller vi til den højtærede Minister at maatte fortsætte paa den Maade, man er tilfreds med derude.

En Del af Folkene derude har hittil udført en Del Arbejde for derved at indtjene det Bidrag, de skulde betale; der bor en hel Del mindre Lodsejere, som ikke har stort andet Arbejde, og som gerne vil udføre dette Arbejde, dels for at tjene til deres Afgifter og dels for at faa nogle Indtægter ved det. Dertil kommer, at Optræning igennem Amtet vil være meget vanskelig paa Grund af de mange forskellige Koge, hvor mange forskellige Lodsejere har Jord. Skal Amtet opkræve disse Beløb, vil det kræve et meget vidtløftigt Regnskab. Det skal jo specificeres, for at hver enkelt kan forstaa det. Afgifterne er nemlig vidt forskellige i de forskellige Koge.

Jeg maa endnu en Gang henstille til Ministeren, at der tages Hensyn til Forholdene dernede.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Maa jeg, idet jeg i øvrigt kan tilslutte mig det, det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj) siger, vende Spørgsmaalet om og spørge: Hvorfor kan man ikke imødekomme det Ønske, der her fremsættes? Der er jo Tale om at ændre noget, der har været i Gang gennem mange Aar, og hvor der ikke kan eller vil gaa Penge tabt — der er jo i øvrigt Amtsgaranti for Pengene. Derfor er det, at Befolkningen derude — der i øvrigt ligesom jeg anerkender den Imødekommenhed, der er vist ved, at Amtstuerne retter sig hen imod Befolkningens Ønsker — mener, at en Centralisation paa dette Punkt ikke var nødvendig. Den hidtidige Ordning har afgjort vist sig at være saa god, som det fra nogen Side kan forlanges, og der kan ikke øjnes nogen Forbedring ved det, der nu gennemføres.

Den højtærede Minister sagde, at det, jeg havde bragt frem, ikke vedrørte Lovforslaget. Der er i hvert Fald noget, man ikke kan komme uden om. Med Hensyn til fremtidige Ændringer i Bestyrelsen — det turde dog vedrøre Forslagets § 4 — har jeg bedt Ministeren udtale sig om, hvorvidt man ogsaa i Fremtiden vil tage Hensyn til et enstemmigt Ønske og unnlade at ændre ved den historiske Opbygning. Ministeren kan naturligvis gøre, hvad han vil, men han har denne Gang rettet sig efter

Ønsker fra Befolkningen, og jeg vil bede Ministeren om at give Udtryk for, at han ogsaa i Fremtiden vil tage videst muligt Hensyn til saadanne.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg kan ikke forstaa denne Forhandling. Naar de ærede Partier er saa utilfredse med Lovforslaet, og der har været nedsat Udvalg om det, forstaaer jeg ikke, at de ikke har stillet Ændringsforslag — saadan plejer Forhandlingerne jo at føres. Fremgangsmaaden her faar nærmest en politisk Karakter: man vil ikke tage Ansvaret for at stille Ændringsforslag, men vil alligevel gerne rumle lidt paa Historien. Jeg synes i hvert Fald ikke, at alt det, som den danske Stat har gjort for en ganske lille Klasse nede i Sønderjylland, skal drukne, saa Medlemmerne af den danske Rigsdag ikke bliver fuldt klar over det.

Først vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg var med, da Repræsentanterne for Marsken var herinde. Ved den Lejlighed blev de udtrykkeligt gjort bekendt med de Betingelser for Statens Tilskud til Afvanding, som havde vundet Hævd, og med den Maade, hvorpaa Optræningen skulde finde Sted. Derefter gik de hjem og stemte om, hvorvidt de vilde have en Afvanding af Marsken. Saa fik vi et Overslag, hvorefter Projektet i første Instans vilde koste knap 4 Mill. Kr., men da der var gaaet et Stykke Tid, kom de Herrer fra Marsken og meddelte, at den Trediedel af Beløbet, de selv skulde skaffe, kunde de ikke skaffe, og saa anmodede de Regeringen om ogsaa at skaffe den. Derefter fik vi her i Rigsdagen Besked om, at Beløbet var overskredet, hvorefter vi bevilgede endnu en Million Kroner. Men en Gang til kom de Herrer dernede fra og anmodede om 1 Mill. Kr. Den danske Stat har saaledes i alt udlagt 6 Mill. Kr. for en ganske lille Befolkningsdel, en bestemt Klasse dernede. Jeg spørger: Hvem andre i Sønderjylland har faaet et saadant Tilskud fra den danske Stat? Arbejderne har det absolut ikke. De har været stillede som de almindelige Arbejdere i det øvrige Land. Men en lille bitte Befolkningsdel, en lille Del af Bondestanden har den danske Stat foræret 4 Mill. Kr., og saa tillader man sig her noget Hakkeri om, hvorledes disse 2 Mill. Kr., den ene Trediedel, der er Tale om, og Vedligeholdelsesudgifterne skal betales. Naar det er saa slemt at skulle ind under ordentlig Admini-